

**H. P. Johansen:** Som det allerede er nævnt, har der været nedsat et sagkyndigt Udvalg, som har beskæftiget sig med dette Lovforslag før dets Fremsættelse, og jeg vil gerne have Lov til at gengive et Par Linier af, hvad dette Udvalg har udtalt. Det nævnte Udvalg bestod af daværende Kontorchef Birkmose, Folketingsmand L. D. Rasmussen m. fl., og Udvalget udtaler, at Erstatningslovgivningen for militære Invalidere bør hvile paa de samme Principper som den lovpligtige Ulykkesforsikring, fordi det i begge Tilfælde drejer sig om Erstatning for Invaliditet, der er paaført under udført Tjeneste, under udført Arbejde. Det er ikke just et ordret Citat, jeg har fremsat her, men det er Indholdet af, hvad Udvalget siger. I disse Par Linier ligger egentlig baade en Begrundelse for Lovforslaget og en Oversigt over, hvad Lovforslaget tilsigter.

Lovforslaget gaar altsaa ud paa, at den værnepligtige, der kommer til Skade, skal have Erstatning efter lignende Principper som dem, der gælder for den lovpligtige Ulykkesforsikring, hvilket begrundes med, at baade Tilskadekomst ved almindeligt Arbejde og Tilskadekomst ved militær Tjeneste opstaar ved Udførelse af Tjeneste for andre; derfor bør Erstatningen gives efter væsentlig samme Principper.

Det kan endvidere tilføjes, at her gaar man et Skridt i Retning af Socialreformen, idet man bringer de samme Principper til Anvendelse paa Lovgivningsomraader, som rettelig hører sammen. Det kan ogsaa siges at være en god Begrundelse for, at Lovforslaget er fremsat.

Med Hensyn til de enkelte Paragraffer er jeg enig med Venstres ærede Ordfører (Stegger Nielsen) i, at en udførlig Gennemgang af Lovforslaget vilde blive en Gentagelse af, hvad der blev sagt, da vi behandlede Ulykkesforsikringsloven. Derimod vil jeg gerne sige blot et Par Ord om den økonomiske Side af Lovforslaget. Jeg kan fuldt ud anerkende det Synspunkt, at der bør ydes en noget højere Erstatning til værnepligtige, der kommer til Skade, end til almindelige tilskadekomne. Jeg hørte ganske vist forleden den Udtalelse, at der er heller ikke ret megen Frivillighed paa en almindelig Arbejdsplads, for ganske vist kan den Mand eller Kvinde, som er beskæftiget der, forlade Arbejdspladsen, men det er kun paa

Papiret, thi af økonomiske Grunde er vedkommende nødt til at blive paa Stedet. Det er naturligvis til Dels rigtigt, ikke mindst i en Tid, hvor der er saa stor Arbejdsløshed, som der er nu. Men vi er sikkert alle sammen enige om, at Militærtjenesten er noget helt for sig selv. Derfor er det rimeligt at yde en højere Erstatning end ved almindelig Tilskadekomst.

Saa kommer man til Spørgsmaalet om, hvor meget Erstatningen skal være højere end efter den vedtagne Ulykkesforsikringslov, naar der er Tale om den samme Aarsindkomst og Tilskadekomst. Saa vidt jeg kan se, er Dagpengene 15 pCt. højere og Invaliditetserstatningen ogsaa 15 pCt. højere, i alt Fald efter den Skala, man gaar ud fra, og der regnes med en noget højere Aarsløn. Ved almindelige Ulykkestilfælde er den højeste Aarsløn, man maa regne med, 2 100 Kr.; her regner man med et Maksimum af 3 000 Kr. Venstres ærede Ordfører var inde paa Sagen. Han sagde ikke noget helt bestemt derom, men jeg fik det Indtryk, at han syntes, at Beløbene var for store. Der var sket store Udvidelser, sagde han, af den lovpligtige Ulykkesforsikring, og man kunde jo diskutere, om det var for meget. Men jeg synes ærlig talt, at hvis der skal være en Forskel, kan den ikke være mindre. Jeg vil haabe, at vi kan enes om at vedtage de her foreslaaede Procenttal, og jeg kunde fristes til at sige, at skulde der ske Ændringer, hvad jeg absolut ikke haaber, tror jeg, man lettere kunde begrunde en Forhøjelse end en Nedsættelse. Det skal jeg dog ikke komme ind paa.

Mest Interesse har det dog at sammenligne Forslaget med den gældende Lov for at se, om der ydes mere eller mindre end efter den gældende Lov. Ved at læse Lovforslaget igennem har jeg forstaaet, at det er ret vanskeligt at sige noget helt bestemt om dets økonomiske Rækkevidde, fordi det bliver en anden Myndighed, der fremtidig skal fastsætte Skaden. Det er muligt, at den nye Bedømmelse kan komme til at afvige noget fra den nuværende; men hvis man gaar ud fra, at Bedømmelsen fremtidig væsentlig bliver som efter den gamle Lov, vil Nyordningen, efter hvad Ministeren oplyste, ikke komme til at koste mere end ca. 16 000 Kr. mere det første Aar og ca. 200 000 Kr. mere, naar Loven virker fuldt ud. Det er efter